

Arrest

nr. 348 455 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 16 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Jabalia/Gaza en van Palestijnse origine.

Omwille van de socio-economische toestand, de vele oorlogen en omdat men u uitlachte met uw gehoorproblemen verliet u Gaza op 28 februari 2023. Uw doel was om naar België te komen. U reisde via Egypte naar Turkije. Drie maanden later reisde u vanuit Turkije naar Griekenland waar u op 17 april 2023 aankwam op Chios. U werd er naar een gesloten centrum gebracht. In het centrum waren de levensomstandigheden slecht. U diende er op 1 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 juni 2023 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten.

Enkele dagen later kreeg u uw Griekse verblijfstitel en verliet u het centrum. U nam de ferry van Chios naar Thessaloniki om er uw paspoort op te halen. U verbleef twee à drie dagen in een gehuurde kamer in Thessaloniki. Daarna nam u de ferry naar Kos waar u enkele dagen verbleef in het huurhuis van een vriend. Vervolgens reisde u naar Athene waar u een viertal maanden verbleef. De eerste tweeënhalve maand huurde u een kamer. Nadien kon u de huur niet meer betalen en verbleef u op straat in Athene. U legde uw situatie uit aan uw broer O. (O.V. [...]) die in België verblijft. Uw broer kocht een vliegtuigticket. Op 28 januari 2024 nam u een vlucht naar België waar u op 5 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw relaas/identiteit legde u volgende documenten neer: uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 7 april 2019 en de daarbij horende annex; een foto van uw geboortecertificaat; uw UNRWA-registratiekaart van 3 mei 2015; een foto van uw UNRWA Family Record van 30 januari 2022 en van 16 oktober 2022; twee foto's van documenten waarmee u wil aantonen dat u in Gaza medische steun van UNRWA kreeg; een familiefoto uit Gaza; een foto van drie neven die overleden in Gaza; een foto van het overlijdenscertificaat van uw vader; vier foto's van uw gewonde zus in Gaza; een foto van een medische document van uw zus in Gaza; uw Griekse paspoort uitgereikt op 26 juni 2023 en geldig tot 25 juni 2028; uw Griekse verblijfstitel (ADET) uitgereikt op 12 juni 2023 en geldig tot 13 juni 2026; een attest van een klinisch orthopedagoog d.d. 15 oktober 2024; een aanvraag voor psychologische hulpverlening van het opvangcentrum van Luik d.d. 3 april 2025; een kopie van een attest waarin staat dat u van 17 juli 2024 tot 1 september 2024 arbeidsongeschikt was omwille van een fractuur aan uw linkerschouder; een kopie van drie attesten van het openbaar ziekenhuis van Luik inzake orthopedagogische consultaties voor uw linkerschouder; kopieën van zes medische documenten inzake de medische zorg die u in België ontving voor uw oor/gehoorprobleem; een foto van uw gebit en twee kopieën van documenten d.d. 19 juni 2024 en 16 juli 2024 aangaande de planning van medische afspraken in België.

Op 7 april 2025 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen inzake uw persoonlijk onderhoud via email over aan het CGVS. U verduidelijkte dat u één keer per maand naar de psycholoog gaat sinds u in het opvangcentrum van Luik verblijft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Voor zover u aanhaalde dat u een gehoorprobleem heeft aan uw rechteroor stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u dankzij uw hoorapparaat alles goed verstaat. Hier kunnen dan ook geen bijzondere procedurele noden uit afgeleid worden. U werd bovendien meegedeeld dat u altijd mocht aangeven als u de tolk niet goed verstond (CGVS, p. 2-3 en p. 19). Betreffende het attest d.d. 3 april 2025 waarin u psychologische hulpverlening aanvraagt (document 14) en het attest van een klinisch orthopedagoog d.d. 15 oktober 2024 (document 13) waarin staat dat uw psychische gezondheid omwille van het overlijden van uw vader en de verwondingen die uw twee zussen opliepen aanzienlijk is verslechterd en er een cognitieve gedragstherapie is opgestart, dient er opgemerkt te worden dat er nergens uit dit attest blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 27/02/2024). Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 15/03/2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p. 7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat

de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot

basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met **slechte levensomstandigheden in het gesloten opvangcentrum** op Chios – u moest slapen in oude containers, er waren overal kakkerlakken en bedwantsen, u kreeg vervallen eten en er was geen gezondheidszorg waardoor u er niet aan psychologische hulp en aan behandelingsmogelijkheden voor uw gehoorprobleem kon geraken (CGVS, p. 6 en 13)– moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat betreft uw verklaringen dat u in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming **geen medische zorgen of behandeling** voor uw oor/gehoor, tanden en mentale gezondheid kreeg, is het vooreerst opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud initieel verklaarde dat u niet wist of u in Griekenland over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) beschikte en u pas na confrontatie met uw verklaringen bij de DVZ, waar u verklaarde dat u wel over een AMKA beschikte (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 27/02/2024), toegaf dat u dit document wel had maar dat u het verloren bent (CGVS, p. 12-13). Hoe dan ook wijst niets er op dat u, indien u hiertoe de nodige stappen zou ondernemen, niet aan de nieuwe afgedrukte versie van uw sociaal zekerheidsnummer zou kunnen geraken. Voorts dient er te worden opgemerkt dat u niet alle van u te verwachten stappen heeft gezet om toegang te krijgen tot de in Griekenland aanwezige gezondheidszorg. Zo ging u nadat u het opvangcentrum verliet naar eigen zeggen in Athene naar één ziekenhuis –waarvan u zich niet kan herinneren of dit een publiek of privaat ziekenhuis was– en één tandheelkundig centrum waar u telkens te horen kreeg dat u voor uw behandelingen moest betalen. Verder bezocht u geen enkele andere gezondheidsinstelling voor een behandeling. Evenmin begaf u zich na het verlaten van het opvangcentrum van Chios ooit naar organisaties die u zouden kunnen helpen bij het verkrijgen van medische zorgen, noch zocht u psychologische hulp (CGVS, p. 13-15). Dat u geen enkele

plaats kende buiten het opvangcentrum, is geen afdoende verklaring hiervoor. Immers, een korte zoekopdracht naar 'psychologische zorg Griekenland vluchteling' in het Arabisch op het internet –waartoe u in Griekenland ook toegang had (CGVS, p. 18)- brengt ons bijna onmiddellijk naar de websites van 'Refugee.Info – Griekenland' en 'UNHCR Griekenland', die beiden in het Arabisch beschikbaar zijn en waarop informatie is terug te vinden over waar u als vluchteling, met of zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), terecht kan voor medische/psychologische zorgen in Griekenland (zie administratief dossier). Bovendien wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u (CGVS, p. 12-13). Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Betreffende uw verklaringen dat u reeds in Gaza al gehoorproblemen had -aan uw linkeroor heeft u geen gehoorproblemen maar u hoort slechts voor twintig procent met uw rechteroor-, u in België voor het eerst een hoorapparaat draagt (CGVS, p. 4 en p. 19 & document 17), u in België enkele tanden liet trekken (CGVS, p. 4-5 & document 18) en dat u in België een arbeidsongeval had waarbij u een breuk in uw linkerschouder opliep waardoor u een tijd niet kon werken (CGVS, p. 3-4 & document 15), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat uit de door u neergelegde documenten hieromtrent (documenten 15, 17 en 18) niet naar voren komt dat u dermate complexe zorgen nodig heeft die niet in Griekenland verkregen zouden kunnen worden. In dit verband kan er nog op gewezen worden dat u heden wel degelijk in staat bent om te werken. Zo verklaarde u dat u momenteel werkzoekende bent (CGVS, p. 3) en blijkt uit het attest van arbeidsongeschiktheid dat naar aanleiding van de breuk in uw schouder werd opgemaakt (document 16) dat u slechts van 17 juli 2024 tot 1 september 2024 niet in staat was om te werken. Voorts, aangaande uw verklaringen dat u in België meerder sessie bij een psycholoog had (CGVS, p. 4) en wat betreft het psychologisch opvolgingsattest van 15 oktober 2024 dienaangaande (document 13), komt de inhoud van dit attest er op neer dat uw psychische gezondheid aanzienlijk is verslechterd door de situatie van uw familie in Gaza, dat u zonder regularisatie in een vicieuze cirkel van overpeinzing terecht (zal) komt/komen, dat u een leven wilt uitbouwen in België en hier wilt werken om uw familie in Gaza te helpen en dat er voor u een cognitieve gedragstherapie is opgestart (document 13). Uit dit attest, dat geen concrete en precieze informatie bevat over de ernst van uw psychisch lijden noch over de frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart, volgt dat uw mentale toestand waaraan u zou lijden, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de huur/woningmarkt. Zo huurde u in Thessaloniki voor 2 à 3 dagen een kamer, verbleef u op Kos in het

huurhuis van een kennis en verbleef u in Athene tweeënhalve maanden lang in een huurhuis (CGVS, p. 9-10). Voorts verklaarde u dat u in Athene drie weken lang in het zwart in een bedrijf werkte maar er stopte met werken omdat u niet door uw werkgever werd betaald (CGVS, p. 11 en 16) en u voor de rest via contacten met andere Palestijnen en door met mensen te praten vruchteloos ander werk zocht (CGVS, p. 11-12). Echter schreef u, die over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociaal zekerheidsnummer (AMKA), de nodige documenten om legaal te kunnen werken in Griekenland, beschikte (CGVS, p. 12-13), zich nooit in bij een arbeids/interimkantoor, noch begaf u zich ooit naar een organisatie die u zou kunnen helpen in uw zoektocht naar werk. U deed dit niet omdat u naar eigen zeggen geen interimkantoren vond en u in Griekenland niemand kende (CGVS, p. 12). Nochtans leert een korte zoektocht op het internet –waartoe u zoals eerder gezegd in Griekenland ook toegang had- dat er in Athene, de stad waar u meerdere maanden verbleef, wel degelijk interimkantoren alsook diverse organisaties zijn die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het aanleren van de taal (zie administratief dossier). Evenmin liet u zich als werkzoekende registreren bij DYPA (OAED), volgens de beschikbare informatie de “Manpower Organisation” van het ministerie van arbeid (CGVS, p. 12) noch wendde u zich in Griekenland ooit tot een Migrant Integration Centre (K.E.M/C.I.M.)(CGVS, p. 17), aanwezig in Athene, dat o.a. acties neemt om de toegang van migranten en begunstigden van internationale bescherming tot de arbeidsmarkt te bevorderen (Zie administratief dossier). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijke in precare omstandigheden geleefd zou hebben in Athene – u leefde er naar eigen zeggen tot aan uw vertrek naar België voor minder dan een maand op straat (CGVS, p. 10-11)– er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt in Athene en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Bovendien blijkt u een zelfredzame man die zijn diploma van het middelbaar onderwijs behaalde, die naast het Arabisch een beetje Engels spreekt (CGVS, p. 5-6) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Chios met de boot naar Thessaloniki voer, u 3 of 4 dagen later verder reisde naar Kos, u enkele dagen later doorreisde naar Athene van waar u een vlucht naar België nam (CGVS, p. 8-10). Verder beschikte u over een financieel netwerk in Griekenland. Zo boekte uw broer O. (O.V. 9.343.173) die in België als vluchteling erkend is (CGVS, p. 3) uw vliegtuigticket naar België (CGVS, p. 10) en werd u ook in België door hem ondersteund waarbij u een week voordat u hier een verzoek indiende door hem in zijn woning werd opgevangen (CGVS, p. 10) en hij u hier kleren kocht (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland, indien u hier nood aan zou hebben, niet opnieuw door uw broer zou gesteund worden. Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u, desondanks de door u opgeworpen medische en psychologische problemen in staat was om in Turkije in uw onderhoud te voorzien door er in de textielsector te werken (CGVS, p. 6), u in Griekenland in een bedrijf werkte (CGVS, p. 11) en u ook in België in een fabriek en in de landbouw heeft gewerkt (CGVS, p. 3). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u over een voldoende mate zelfredzaamheid beschikt om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Turkije reeds van plan was om naar België te komen (CGVS, p. 6). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op- en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Daar waar u tot slot verklaarde dat drugsverslaafden u trachtten te bestelen in Athene (CGVS, p. 14) dient er te worden opgemerkt dat u voor deze feiten nooit aangifte deed bij de Griekse autoriteiten. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u zich mentaal niet goed voelde omwille van de dood van uw vader (CGVS, p. 14), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in om bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, afkomst, uw registratie bij UNRWA, dat u steun van UNRWA ontving, u in Griekenland de vluchtelingenstatus verkreeg en u in België afspraken maakte voor medische consultaties wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. De overlijdensakte van uw vader, de familiefoto, de foto's van uw overleden neefjes, de foto's van uw gewonde zus en het ziekenhuisdocument van uw gewonde zus hebben voorts betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet. De door u overgemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijke onderhoud bevatten evenmin inhoudelijke elementen die een ander licht werpen op bovenstaande argumentering.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén

feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

- "- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: "Verdrag van Genève");*
- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM");*
- Artikelen 4, 13, 15 en 23 van Richtlijn 2011/95/EU van 13.12.2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: "Richtlijn 2011/95");*
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de verplichting om administratieve handelingen formeel te motiveren (hierna: "Wet van 29.07.1991");*
- Artikelen 48/2 tot 48/7, 57/6, 57/6/1, 57/6/2, 57/7 en 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "Wet van 15.12.1980");*
- De beginselen van redelijkheid, grondigheid en goed bestuur."*

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de situatie van personen die internationale bescherming genieten en aanvragen in Griekenland. Hij stelt het niet eens te zijn met de analyse van verweerder en betoogt dat het er in feite op lijkt dat verweerder de situatie in Griekenland van personen die om internationale bescherming verzoeken, ernstig onderschat.

Verzoeker geeft een uiteenzetting inzake nationale en internationale rechtspraak over dit onderwerp (a).

Vervolgens geeft hij een theoretische uiteenzetting inzake de situatie in Griekenland voor personen die internationale bescherming genieten en aanvragen (b).

Hij betoogt onder verwijzing naar landeninformatie dat zijn situatie bij terugkeer naar Griekenland door grote onzekerheid zal worden gekenmerkt, aangezien hij een reëel risico zou lopen geen toegang te hebben tot gezondheidszorg, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt of huisvesting. Hij stelt dat er alle reden is om aan te nemen dat de verzoeker, indien hij naar Griekenland terugkeert, in geval van nood geen medische zorg zal kunnen krijgen. Hij benadrukt dat hij, afgezien van de vraag of hij over een AMKA-nummer beschikt, reeds gezondheidszorg is geweigerd toen hij zich in Griekenland bevond. Verzoeker meent dat bij terugkeer naar Griekenland, zonder enige informatie of steun van de Griekse autoriteiten, een dergelijke situatie zich waarschijnlijk opnieuw zal voordoen. Verzoeker betoogt dat verweerder zich ertoe beperkt de verzoeker te verwijten dat hij geen hulp van verenigingen heeft ingeroepen. Verzoeker stelt dat een dergelijk argument erop neerkomt dat de volledige last die op de staat rust om een goede integratie van personen die in Griekenland als vluchteling zijn erkend, mogelijk te maken, op de verzoeker en particulieren wordt gelegd, terwijl de verzoeker geen melding heeft gemaakt van informatie die hij in het centrum waar hij zich bevond heeft ontvangen of van taalcursussen die hij tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen volgen. Verzoeker betoogt dat hij is blootgesteld aan zeer moeilijke levensomstandigheden, gekenmerkt door een periode op straat die zeker zorgwekkend is (wat niet wordt betwist door de tegenpartij), temeer daar hij niet langer over een verblijfsvergunning beschikt of deze zou verliezen indien hij naar Griekenland zou terugkeren. Verzoeker wijst erop dat bovendien, wat de toegang tot sociale zekerheidsuitkeringen via een AMKA- nummer betreft, uit het laatste verslag van de AIDA blijkt dat, net als bij het HELIOS-programma, de toegang tot dit cruciale bijstandsstelsel afhankelijk is van de daadwerkelijke verblijfplaats op het Griekse grondgebied. Hij merkt in dit verband op dat hij niet over een dergelijk registratienummer voor dit stelsel lijkt te hebben beschikt. Daarnaast stelt hij dat het feit dat men zich buiten Griekenland bevindt en het risico loopt geen verblijfsvergunning meer te hebben, niet a priori doet vermoeden dat aan de voorwaarde van daadwerkelijk verblijf op het grondgebied bij terugkeer is voldaan. Verder stelt hij dat het feit dat de tegenpartij vermeldt dat verzoeker zich in België heeft kunnen redden, niet relevant is. Dit staat volgens verzoeker immers los van zijn situatie in Griekenland, waar hij bijvoorbeeld heeft verklaard dat hij ondanks het feit dat hij over een geldige verblijfsvergunning beschikte, geen huisvesting

heeft kunnen vinden. Hij wijst erop dat het verwijzen naar de situatie van verzoeker in België des te onhandiger is omdat hij na zijn aankomst in België gedurende meerdere maanden het slachtoffer is geweest van het niet-opvangbeleid van FEDASIL, alsook dat deze omstandigheid zijn kwetsbaarheid versterkt. Verzoeker stelt dat het argument dat “*de verzoeker vindingrijk is*” des te problematischer is omdat dit erop neerkomt dat de verantwoordelijkheid voor zijn integratie volledig bij de verzoeker (of eventuele niet genoemde verenigingen) wordt gelegd, zonder enige tussenkomst van de Griekse autoriteiten. Hij benadrukt dat het totale gebrek aan hulp van de autoriteiten het jammerlijke falen van het HELIOS-systeem illustreert en hekelt dat verweerder in de bestreden beslissing geen melding maakt van de stopzetting van dit programma. Verzoeker geeft een op landeninformatie gebaseerde analyse aangaande het HELIOS-programma, wijst op het tekort aan integratiecentra voor migranten in Griekenland en Athene en benadrukt de bijzonder vijandige context waarin zowel asielzoekers als begunstigen van internationale bescherming verkeren. Verzoeker wijst op rapporten waarin melding wordt gemaakt van incidenten van racisme en geweld tegen vluchtelingen en personen die internationale bescherming aanvragen in Griekenland en verwijst daarnaast naar zijn eigen ervaringen met geweld door de Griekse autoriteiten in Griekenland. Verzoeker meent dat al deze omstandigheden erop wijzen dat hij bij terugkeer alleen al op grond van het feit dat hij een vreemdeling is, aan ernstige discriminatie zou kunnen worden blootgesteld.

Verzoeker verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 18 juni 2024, waarin het Hof heeft geoordeeld dat een lidstaat niet verplicht is de in een andere lidstaat toegekende vluchtelingenstatus automatisch te erkennen, dat de lidstaat een nieuw individueel onderzoek instellen, maar ten volle rekening moet houden met de beslissing van de andere lidstaat en met de elementen waarop die is gebaseerd. Hij benadrukt dat zijn verzoek om internationale bescherming inhoudelijk moet worden beoordeeld en niet alleen op ontvankelijkheid, temeer daar verzoeker op zijn gebruikelijke verblijfplaats aannemelijke vrees heeft aangevoerd op grond waarvan hij in Griekenland als vluchteling zou kunnen worden erkend. Hij besluit dat, gezien de uiterst onstabiele en volatiele situatie in de Gazastrook, er alle reden is om aan te nemen dat een beslissing ten gronde in plaats van een beslissing over de ontvankelijkheid tot een resultaat zou leiden dat in wezen vergelijkbaar is met de beslissing van de Griekse autoriteiten.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker betoogt dat de tegenpartij geen rekening houdt met het feit dat de indiening van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning waarschijnlijk buiten de wettelijk vastgestelde termijn in Griekenland zou plaatsvinden, wat wordt bestraft met een administratieve boete van 100 euro.

Hij voert aan dat het feit dat hij zonder geldige verblijfsvergunning zou komen te zitten en geen enkel document zou kunnen verkrijgen waarmee hij zijn aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsvergunning kan staven, hem in een uiterst precare situatie zou brengen, aangezien hij dan geen toegang zou hebben tot gezondheidszorg, sociale bijstand of zelfs huisvestingshulp. Hij wijst erop dat deze situatie herhaaldelijk door talrijke instanties aan de kaak is gesteld, zoals in het kader van dit beroep is aangevoerd, hetgeen in de beslissing met geen woord wordt gerept. Verzoeker wijst erop dat, waar de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker in België al blijk heeft gegeven van zijn vindingrijkheid om aan te tonen dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland zou kunnen redden, in geen verband staat met zijn situatie in Griekenland, waar hij nooit enige vorm van ondersteuning (sociale/medische/psychologische/juridische) heeft kunnen krijgen. Hij hekelt dat in de beslissing alleen wordt gewezen op het beginsel van gewettigd vertrouwen dat in principe tussen de lidstaten van de Europese Unie bestaat, zonder te vermelden dat dit beginsel slechts een weerlegbaar vermoeden oplevert dat de rechten van verzoeker in Griekenland zouden worden geëerbiedigd. Hij besluit dat er in Griekenland te veel belemmeringen lijken te zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar dit land niet in omstandigheden zou verkeren die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een “*Folder van bewijsstukken*”, waarin hij middels URL naar landeninformatie met betrekking tot Griekenland verwijst.

2.3. Verweerder legt op 11 december 2025 een aanvullende nota neer. Hierbij voegt verweerder het stuk “*Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS*”. De overige middels URL gevoegde stukken betreffen (landen)informatie inzake Griekenland.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake de situatie voor statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Gaza (Palestina) en waarbij hij volgend stuk voegt: “*Letter 19/11/2025 to CGVS: Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025*”.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]”*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen.

Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 14 juni 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 13 juni 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 26 juni 2023 tot 25 juni 2028 (administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen van 15 maart 2024; administratief dossier, groene map, kopieën van ADET en Grieks reispaspoort; verklaring DVZ, vraag 23; NPO, p. 7).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van

het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud

van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse ngo's is niet dienstig (aanvullende nota ter terechtzitting, stuk 1). Het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport Greece – Assistance to Migrants bevindt zich niet in het administratief dossier, werd niet betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing en werd evenmin bijgebracht door verweerder middels aanvullende nota van 11 december 2025. Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan verzoekers kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Voor zover u aanhaalde dat u een gehoorprobleem heeft aan uw rechteroor stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u dankzij uw hoorapparaat alles goed verstaat. Hier kunnen dan ook geen bijzondere procedurele noden uit afgeleid worden. U werd bovendien meegedeeld dat u altijd mocht aangeven als u de tolk niet goed verstond (CGVS, p. 2-3 en p. 19). Betreffende het attest d.d. 3 april 2025 waarin u psychologische hulpverlening aanvraagt (document 14) en het attest van een klinisch orthopedagoog d.d. 15 oktober 2024 (document 13) waarin staat dat uw psychische gezondheid omwille van het overlijden van uw vader en de verwondingen die uw twee zussen opliepen aanzienlijk is verslechterd en er een cognitieve gedragstherapie is opgestart, dient er opgemerkt te worden dat er nergens uit dit attest blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” d.d. 27/02/2024). Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen de voormelde beoordeling inzake de aanwezigheid van bijzondere procedurele noden in zijn hoofd. In navolging van verweerder kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

11. Verzoeker, een negenentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit de door verzoeker bijgebrachte medische documenten inzake zijn gehoorproblemen, behandelingen bij de tandarts en zijn arbeidsongeval waarbij hij een breuk in de schouder opliep (administratief dossier, groene map), komt niet naar voren dat verzoeker dermate complexe zorgen nodig heeft die niet in Griekenland verkregen zouden kunnen worden, noch dat verzoeker heden te kampen heeft met medische problemen die hem zouden verhinderen om zijn rechten als statushouder in Griekenland te kunnen laten gelden.

Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn sessies bij een psycholoog in België (NPO, p. 4) en het door hem bijgebracht psychologisch opvolgingsattest van 15 oktober 2024 (administratief dossier, groene map), kan hieruit niet zonder meer worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat dit attest in wezen vermeldt dat verzoekers psychische gezondheid aanzienlijk is verslechterd door de situatie van zijn familie in Gaza, dat hij zonder regularisatie in een vicieuze cirkel van overpeinzing terechtkomt, dat hij een leven wil uitbouwen in België en in België wil werken om zijn familie in Gaza te helpen en dat er voor verzoeker een cognitieve gedragstherapie is opgestart (administratief dossier, groene map).

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naast een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Uit het door verzoeker bijgebrachte attest, dat geen concrete en precieze informatie bevat over de ernst en draagwijdte van verzoekers psychisch lijden noch over de frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische opvolging die voor hem is opgestart, volgt dat verzoekers mentale toestand waaraan hij zou lijden niet voldoende is om aan zijn situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen en derhalve een andere perceptie van zijn levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het psychologisch opvolgingsattest dateert van 15 oktober 2024 en dat verzoeker in de beroepsprocedure geen recent(er) psychologisch attest ter adstructie van zijn huidige psychologische situatie bijbrengt. Indien verzoeker (verdere) psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij voorts niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland geen toegang zal hebben.

Waar in het verzoekschrift wordt geopperd dat verzoeker meerdere maanden het slachtoffer is geweest van het niet-opvangbeleid van Fedasil en dat deze omstandigheid zijn kwetsbaarheid versterkt, kan louter op basis hiervan geen concrete bijzondere kwetsbaarheid in hoofd van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich in Griekenland staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psycho-medische documenten geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofd van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. De Raad benadrukt verder dat verzoeker op heden nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse

verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaakt op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

*“Wat betreft uw verklaringen dat u in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming **geen medische zorgen of behandeling** voor uw oor/gehoor, tanden en mentale gezondheid kreeg, is het vooreerst opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud initieel verklaarde dat u niet wist of u in Griekenland over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) beschikte en u pas na confrontatie met uw verklaringen bij de DVZ, waar u verklaarde dat u wel over een AMKA beschikte (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 27/02/2024), toegaf dat u dit document wel had maar dat u het verloren bent (CGVS, p. 12-13). Hoe dan ook wijst niets er op dat u, indien u hiertoe de nodige stappen zou ondernemen, niet aan de nieuwe afgedrukte versie van uw sociaal zekerheidsnummer zou kunnen geraken. Voorts dient er te worden opgemerkt dat u niet alle van u te verwachten stappen heeft gezet om toegang te krijgen tot de in Griekenland aanwezige gezondheidszorg. Zo ging u nadat u het opvangcentrum verliet naar eigen zeggen in Athene naar één ziekenhuis –waarvan u zich niet kan herinneren of dit een publiek of privaat ziekenhuis was– één tandheelkundig centrum waar u telkens te horen kreeg dat u voor uw behandelingen moest betalen. Verder bezocht u geen enkele andere gezondheidsinstelling voor een behandeling. Evenmin begaf u zich na het verlaten van het opvangcentrum van Chios ooit naar organisaties die u zouden kunnen helpen bij het verkrijgen van medische zorgen, noch zocht u psychologische hulp (CGVS, p. 13-15). Dat u geen enkele plaats kende buiten het opvangcentrum, is geen afdoende verklaring hiervoor. Immers, een korte zoekopdracht naar ‘psychologische zorg Griekenland vluchteling’ in het Arabisch op het internet –waartoe u in Griekenland ook toegang had (CGVS, p. 18)- brengt ons bijna onmiddellijk naar de websites van ‘Refugee.Info – Griekenland’ en ‘UNHCR Griekenland’, die beiden in het Arabisch beschikbaar zijn en waarop informatie is terug te vinden over waar u als vluchteling, met of zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), terecht kan voor medische/psychologische zorgen in Griekenland (zie administratief dossier). Bovendien wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u (CGVS, p. 12-13). Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).*

[...]

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de huur/woningmarkt. Zo huurde u in Thessaloniki voor 2 à 3 dagen een kamer, verbleef u op Kos in het huurhuis van een kennis en verbleef u in Athene tweeënhalve maanden lang in een huurhuis (CGVS, p.

9-10). Voorts verklaarde u dat u in Athene drie weken lang in het zwart in een bedrijf werkte maar er stopte met werken omdat u niet door uw werkgever werd betaald (CGVS, p. 11 en 16) en u voor de rest via contacten met andere Palestijnen en door met mensen te praten vruchteloos ander werk zocht (CGVS, p. 11-12). Echter schreef u, die over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociaal zekerheidsnummer (AMKA), de nodige documenten om legaal te kunnen werken in Griekenland, beschikte (CGVS, p. 12-13), zich nooit in bij een arbeids/interimkantoor, noch begaf u zich ooit naar een organisatie die u zou kunnen helpen in uw zoektocht naar werk. U deed dit niet omdat u naar eigen zeggen geen interimkantoren vond en u in Griekenland niemand kende (CGVS, p. 12). Nochtans leert een korte zoektocht op het internet –waartoe u zoals eerder gezegd in Griekenland ook toegang had- dat er in Athene, de stad waar u meerdere maanden verbleef, wel degelijk interimkantoren alsook diverse organisaties zijn die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het aanleren van de taal (zie administratief dossier). Evenmin liet u zich als werkzoekende registreren bij DYPA (OAED), volgens de beschikbare informatie de “Manpower Organisation” van het ministerie van arbeid (CGVS, p. 12) noch wendde u zich in Griekenland ooit tot een Migrant Integration Centre (K.E.M/C.I.M.)(CGVS, p. 17), aanwezig in Athene, dat o.a. acties neemt om de toegang van migranten en begunstigden van internationale bescherming tot de arbeidsmarkt te bevorderen (Zie administratief dossier). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijke in precaire omstandigheden geleefd zou hebben in Athene – u leefde er naar eigen zeggen tot aan uw vertrek naar België voor minder dan een maand op straat (CGVS, p. 10-11)– er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt in Athene en te kunnen integreren in de Griekse samenleving.”

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het herhalen dat hem reeds gezondheidszorg is geweigerd in Griekenland en dat hij een periode op straat heeft geleefd, het benadrukken dat hij in Griekenland geen toegang tot gezondheidszorg, sociale, voorzieningen of huisvesting zal hebben en het verwijzen naar algemene landeninformatie dienaangaande. Dergelijk verweer kan niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, hetgeen door verweerder terdege werd vastgesteld in de bestreden beslissing.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 14 juni 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok reeds in januari 2024 uit Griekenland (NPO, p. 10). Verzoeker verbleef aldus zeven maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk relatief kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Dit klemmt te meer omdat verzoeker verklaarde dat hij reeds bij zijn vertrek uit Turkije van plan was om naar België te komen (NPO, p. 6).

Bovendien kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen, alsook dat hij beschikt over een netwerk en middelen.

De bestreden beslissing motiveert immers op goede gronden als volgt:

“Bovendien blijkt u een zelfredzame man die zijn diploma van het middelbaar onderwijs behaalde, die naast het Arabisch een beetje Engels spreekt (CGVS, p. 5-6) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Chios met de boot naar Thessaloniki voer, u 3 of 4 dagen later verder reisde naar Kos, u enkele dagen later doorreisde naar Athene van waar u een vlucht naar België nam (CGVS, p. 8-10). Verder beschikte u over een financieel netwerk in Griekenland. Zo boekte uw broer O. (O.V. [...]) die in België als vluchteling erkend is (CGVS, p. 3) uw vliegtuigticket naar België (CGVS, p. 10) en werd u ook in België door hem ondersteund waarbij u een week voordat u hier een verzoek indiende door hem in zijn woning werd opgevangen (CGVS, p. 10) en hij u hier kleren kocht (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland, indien u hier nood aan zou hebben, niet opnieuw door uw broer zou gesteund worden. Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u, desondanks de door u opgeworpen medische en psychologische problemen in staat was om in Turkije in uw onderhoud te voorzien door er in de textielsector te werken (CGVS, p. 6), u in Griekenland in een bedrijf werkte (CGVS, p. 11) en u ook in België in een fabriek en in de landbouw heeft gewerkt (CGVS, p. 3). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u over een voldoende mate zelfredzaamheid beschikt om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat het argument dat de verzoeker vindingrijk is problematisch is omdat dit erop neerkomt dat de verantwoordelijkheid voor zijn integratie volledig bij hem wordt gelegd. Verzoeker slaagt er hiermee echter niet in de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn zelfredzaamheid in een ander licht te brengen. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en de vaststelling dat verzoeker van bij het begin naar België wenste te komen, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. In de mate dat dient vastgesteld dat verzoekers ADET binnenkort verloopt, maakt verzoeker, gelet op de voormelde vaststellingen inzake zijn zelfredzaamheid en netwerk, niet aannemelijk dat hij niet in staat zou zijn de periode te overbruggen om de ADET te verlengen.

Waar verzoeker middels een verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst en bij een terugkeer naar Griekenland mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van mogelijke vertragingen bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET, dient te worden vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen.

Derhalve zal hij zich niet automatisch bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij wordt geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Het verlengen van een ADET, maar ook het verkrijgen en/of (her)activeren van de AMKA en de aanvraag/actualisering van een AFM kan lange tijd aanslepen en statushouders kunnen tijdens deze periode geen toegang hebben tot de rechten en voordelen die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn. Ze zijn dus aangewezen op ofwel eigen middelen of een netwerk of andere ondersteuning om deze periode te overbruggen.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verder blijkt uit de in de bestreden beslissing en hierboven vermelde feiten dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonspreidde en tentoonspreidt, alsook dat verzoeker

daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker maakt bijgevolg niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

15. Verzoeker toont verder niet aan dat hij geen toegang zou hebben tot bescherming door de autoriteiten in Griekenland.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig en draagkrachtig als volgt:

“Daar waar u tot slot verklaarde dat drugsverslaafden u trachtten te bestelen in Athene (CGVS, p. 14) dient er te worden opgemerkt dat u voor deze feiten nooit aangifte deed bij de Griekse autoriteiten. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u zich mentaal niet goed voelde omwille van de dood van uw vader (CGVS, p. 14), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in om bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet, *quod non in casu*. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse politiediensten, noch dat deze hem hulp zouden weigeren.

16. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt incidenten van racisme en geweld tegen vluchtelingen en verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, stelt *“dat niet formeel wordt betwist dat de verzoeker na zijn aankomst op het grondgebied waarschijnlijk het slachtoffer is geweest van geweld door de Griekse autoriteiten”* en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza (in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS